

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesegyre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.

Kiadástul csupán a kiadók hivatalánál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díja:

Öt hasábon hetente 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilaltár garmond sora 30 kr. — Nagyobb és többeszeri hirdetések
jutányosan eszakszólítanak. — Bel- és külföldi hírlapok számára
hirdetményeket elfogad Hay Károly hirdetmény-követelő
irodája Budapestben, Nagykereszt-utczán, 6. szám.

A lap szellemi részére s a nyilaltár részére minden
hirdetménynek a szerkesztőség küldendő.

Kiadástul pénsek, reklamálók, és hirdetések
a kiadókhoz intézendők.

Az államrendőrségről.

Minden alkotmányos érzelmetünk mellett, nem habozunk kijelenteni, hogy elvi ellenségei vagyunk annak, miszerint oly tisztviselő, ki az állam érdekében teljesít szolgálatokat, választás útján nyerje el hivatalát.

Nem célunk itt kimerítőleg tárgyalni a választás mellett vagy ellen szóló nyomás okokat, csak megjegyezzük még, hogy habár a felvilágosodottabb állampolgár nem is abban keresi az alkotmányosság egyik kollékát, hogy a közigazgatási tisztviselő választassék (hisz például a francia köztársaság alkotmánya mellett is nem választja magasabb közigazgatási tisztviselőit, hanem azok a kormány által neveztetnek ki), hanem hogy a tisztviselő a nép által választott képviselőktől alkotott törvények szerint járjon el, mindazáltal a mi specielis viszonyaink között, a kevésbé miveltségeknek az ezeréves szokásához kötött kegyeletét szükségeltlenül sérteni még sem kell a ott, hol mint nálunk, épen a nép ragaszkodik annyira választási jogának épségben maradásához, ott mint nemzeti jellemvonást, tiszteletben kell tartani, de valamely eszköz feltalálni, hogy ezen jog megmaradása mellett is, a választott tisztviselő teljes függetlensége éressék el. S ez az egyszerű eszköz, törvény által meghatározandó kvalifikációhoz kötött, élethossziglanra történő megválasztás.

Van azonban egy ága a közigazgatásnak, melynek keretében föltétlen szükséges, hogy a tisztviselő senki másától, mint az államtól függjön, s ez a rendőri ág.

A rendőrségnek minden rendezett jogállamban államinak kell lenni, mert csak akkor közeledhet eszményi célja felé, csak akkor érheti el feladatának magaslatát, mely részben abból áll, hogy a tiltott cselekvények véghezvitelére megelőzések, meggátoltassék, vagy olyanok, melyek véghezvitelvék, gyorsan és ügyesen kideríttessenek, megbüntethessenek.

Az okok, melyek a mellett harcolnak, hogy a rendőrség tisztán államintézménnyé emeltesék, igen nagy mennyiségben léteznek; mi csak a következőket emeljük ki, melyeket nem annyira a tudományos elmélet, mint inkább a gyakorlatból merítünk.

Maga a büntetőhatalom az államtól illeti és az állam fejének nevében gyakoroltatik. Következésképpen minden intézmény, melyet az állami büntetőigazgatóságok feladata célja elérésére eszközül használ, szinte annak kezében legyen összpontosítva.

A rendőrségnek, hogy céljának megfelelően, az egész országban egyforma, egyöntetű szervezettel, katonai fegyvellemmel kell bírnia s ez csak akkor érhető el, ha az államhatalom létesíti.

A rendőri szolgálat bizonyos elméleti előismereteket tételez fel, és ha nem is a műveltség, de legalább az intelligenciának bizonyos fokát. Oly intézményeket pedig, melyek által ez egyforma ismeretek érotnak

el, legcélszerűbben az állam létesíthet és tarthat fenn.

A rendőrségnek, mint ilyennek, függetlennek kell lennie minden más hatóság beavatkozásától. Teljesítenie kell habozás és fontolgatás nélkül, gyorsan és pontosan az igazságszolgáltatási közegek megkereséseit, mi sokszor azért nem történik nálunk úgy mint kellene, mert a legsürgősebb esetekben előbb az alispánt vagy szolgabírókat kell megkérdezni, hogy szabad-e?

A rendőrségnek függetlennek kell lenni a közönségtől is, az uralkodó cliquektől, mi közönségi, megyei rendőrségi szervezetünk mellett abszolút lehetetlenség; tisztelet a kivételeknek, de ritkán történik meg nálunk, hogy az u. n. „befolyásos egyének”, kiknek a megyénél, városnál vagy községnél döntő szavuk van, legkeletesebb kihágási esetekben is felelősségre vonatnának és csak a „misera plebs” az, mely féken tartatik. A szolgabíró, a csendbiztos, a kapitány, a megyei családok és magzatjaival, a „Pepi” a „Gyurival” és a „Náciival” nagyon jó lábon áll, legtöbb esetben „per tu” velük, mikép lehet tehát kívánni is, miszerint előforduló esetben ellentükben is rendet csináljon, pedig épen a befolyásos családok kedves magzatai szoktak lenni azok, kik egy kis utczai bűvés, ablakbetörés, verekedés és egyéb skandalumokkal méltóztatnak a falusi vagy kisvárosi unalmas élet egyhangúságába némi változást idézni elő.

Ez bizonyára inkább a mindennapi szomorú praxisból vett ok, de mi a gyakorlat emberei vagyunk és sok intézményünk, törvényünk gyalorlóságát annak tulajdonítjuk leginkább, hogy az elvont elmélet férfiai alkotják, vagy legjobb esetekben olyanok, kik gyakorlati tapasztalataikat rideg aktákból, de nem az élet köznyéből, a mindeunap szem előtt látottakból merítik.

Igaz, hogy a jól szervezett, fegyvelmezett rendőrség, melynek szála a kormány kezében futnak össze, a nép élet- és vagyonbiztonságának őre helyett, előforduló esetben, önkényű kormány kezében, fegyverrel válhat a népszabadság ellen; de ha nincs is ily rendőrség s a kormány önkénykedni akar: van neki arra más eszköze elég, a soldateska, szükség esetén a — „szomszéd”.

A rendőrség hiánya nem teszi tehát lehetlenné a népjog sértését. Legyen tehát legalább jó rendőrség, mert oly állapotok, midőn a nép ellen használtatnék, úgy is rendkívüliek, különben is a rendőrség a nép elnyomására csekély, hanem élete és vagyona megvédésére arra elég: ha jó és fegyvelmezett. B. K.

A b.-gyarmati takarékpénztár közgyűlése február 22-én. A közgyűlésen megjelent részvényesek a gyűlés előzőleg egyhangulag Harmos Gábor urat választották meg. Az alapszabályok értelmében, mintegy 53 részvényes 118 részvényrel képviselve, jelen volt, a közgyűlés határozat képesnek mondatott ki. Fejleszt Mikovényi Malvina örökösök örökölt, de még be nem szavazott 5 részvényének Kövy Tivadar általi képviselőre szavazatbőveggel elfogadott. Az igaz-

gatói kimerítő jelentés tudomásul vétetett. Ezen jelentés szerint úgy a forgalmi egyenleg, mint a betétek a váltókban és jelzálogi kölcsönökben elhelyezett összegek, a vagyon, a nyeresemény és osztalék a lefolyt 3 évvel összehasonlítva, ha nem nagymértvű, de feltűnő hullámlás nélkül folytonos előhaladó szetről tanuszkodik. Így pl. az egylet vagyona 1877. évben 725,255 frt 60 kr., 1878 ban 767,997 frt 59 kr.; 1879. ben már 863,689 frt 44 kr. volt; az osztalék pedig ezen években, 27, 30 s végre 32 frtra emelkedett. Az igazgatói jelentés az egész évi szlet folyamára igen részletesen terjed ki. A jelzálogi kölcsönök megemléstére több házat vett meg, melyek 41,755 frt 23 kr. becsértékét képviselnek. Nem hagyhatjuk azonban megjegyzés nélkül a jelentés azon rivalis passzusát, mely az intézet helyiségeit megvett ház és a népbank által megvett ház becsértékének különbözetére felhozzatik. Igaz, hogy a takarékpénztár helyiségeit szolgáló ház 21,981 frt értékét képvisel, míg a szegényebb népbanké 25,000 frtot; de az más körülmények és viszonyok között vétetett meg és valóban azaz a nehány ezer frt különbözettel talán többet is ér, mint a takarékpénztár helyiségeit szolgáló bár igen szolid épület. Ezen passzus bizonyos az igazgató ér tudán kívül cseszhatott be, mert nem hiszük, hogy az igazgató ér a népbank jól felfogott érdekei szempontjából is ily rivalis passus betételeit megengedhesnek találta volna.

Felügyelő bizottsági tagokul megválasztottak: Felsenburg Ferencz 140, Aninger László 140, Felsenburg Adolf 140, Chikan Mihály 139 és Markovich Ödön 131 szavazattal.

A felügyelő bizottság által megvizsgált forgalmi kimutatás 1,769,404 frt 75 kr. egyenleget tüntet fel, a vagyon pedig mint fentebb jeleztek: 863,689 forint 44 krajczár.

A tiszta jövedelem 14,944 frt 73 kr., melyből a tartalék alapra 1437 frt 11 kr., a nyugdíj alapra, mely már a kívánt 15000 frtig kiegészítve van, 206 forint 71 kr., az igazgatóság és felügyelő bizottság tiszteletdíjára 1826 frt 45 kr., a jótékony cselekedet 365 frt 8 kr., s a jövő évi nyeresemény számlára viaszartartott 1510 frt 38 kr.; marad a 300 drb részvényre felomlandónak 9600 frt s így egy-egy részvényre csak osztalékul 32 frt. Az osztalék márcz. 1-től rebot fel.

A kisbirtokosok orsz. földhitelintézetével való szövetség kérdése hosszabb eszmecserét keltett. Az igazgatóságnál sem történt egyöntetű megállapodás. A Vannay Ignác által készített javaslat, mely a szövetséget merően elutasítja, nem fogadtatott el, mert ez nem olyan kisbirtokosok földhitelintézete, melynek hitelle csúfosan végeztetett el; hanem olyan, mely az országos törvény védpaíza alatt áll, s mely ek létesítése közgazdasági szempontokból elődászhatlan. Nagyon jól kifejtette ezt Reményfy József úr, bár ő is nehezteli, hogy a kormány részéről ez intézetben senki sincs képviselő. — Laszkár Miklós, és főleg Reményfy J. urak indokolt véleménye folytán kimondatott, hogy igenis, a b.-gyarmati takarékpénztár szövetsézik a kisb. orsz. földhitelintézetével, csak a veszteségokért nem vállal szavatosságot.

Kohn Armin urnak azon indítványa, hogy az intézet állampapírok vásárlásába ne bonyolítva magát, hanem a meglevő pénzt inkább olosabb (pl. 7) számlákra adja kölcsön, el nem fogadtatott; mert az intézet csak a beverő tőkéket fekteti állampapírokba, melyek mégis és néha szápen jövedelmeznek, ellenben a beverő tőke az intézetre néve a veszteség számlájára írható fel. Kohn Armin úr, bár átgondolva eszközt beszélni, most heveskedni látszott; másik humanisztikus indítványa azonban, mennyiben az már az igazgatóság által is véleményeztetett, elfogadtatott, s ez az, hogy a kamatláb maximuma úgy a jelzálogi, mint a váltókölcsönökre 8-százottólban mondassék ki, elfogadtatott. E szerint a b.-gyarmati takarékpénztárnál eszentül 8-százottól fog fixizottatni a kölcsönök után. A kamatok alábbesztállítás az

Igazgatóság hatásköréhez tartozván, bizony kíváncsot lenné, mint már annak a közhíjjal tolmácsolva, apunkban is adunk kifejtést, és a megyei pénztárak a szép példát legalább ez is évben követnék.

Úgy az igazgatóság, mint a felügyelő bizottság és tisztikar a részvényesek köszönetét és elismerését érdemlik meg, hogy fáradságot nem ismerő buzgalommal iparkodtak az egyet érdekeit nem csak jól képviselni, de annak tekintélyét és hitelét emelni és megmáldarabbá tenni.

Végül, miután az elhalálozott Feiszt József igazgató tagnak emléke és intézet iránt tanúsított érdemeiért jegyzőkönyvileg megörökített határozattal, a közgyűlés 12 órákor feloszlott.

Losoncz, 1880. február 25.

T. szerkesztő ur! Becsés lapja 8-ik száma hírek rovataiban, ott az alsó nógrádi eseményekben találtató jóbarátaink egyike uszgyórdi tanácsot osztogat a szerinte kikörcsnek látszó losonczai egyházunknak. — sokalja a kibocsátott 60,000 sorjegyvel, aggódik, hogy mit csinálna egyházunk 30,000 forinttal, midőn csak 15,000 forint adósága van. — ez az oka, hogy a sorjegyek nem igen kapóak; mert mindenki csak jótékonyági hajlamból venne, ha venne! jobb lett volna tehát kevesebbet kibocsátani; mert így neki is jutna a jótékonyossági kötelemből; bizony pedig ő a losonczai rebeilis egyházzal jól nem tesz, inkább ohasítja, hadd jöjjenek el még egyszer az ő jóbarátai... rabolják, pusztítják a földmínéről... Ő ti judás nemzetség ivadéka! ne féljete, nem zörgetnek ajtóitokon alamiznánért; mert tudjuk, hogy azok előttünk nem nyitnának meg... irigység legyen kísértőnk a sirig.

Bisbak Ádám.

Losoncz, február 25.

Tisztelt szerkesztő ur! Becsés lapja február 22-ki számának hírei között egy kis ellenséges vagy legalább nem barátságos indulatú cikket volt alkalmam olvasni, melyet hallgatással mellőzöm nem enged egyházam jó hírnevének tisztelete. — ez en okból igen tisztelt szerkesztő urhoz vagyok bátor azon kérésrel fordulni, aszervekedj felvilágosított soraimnak a „Nógrádi Lapok”-ban helyet engedni.

Hogy a losonczai ág. b. ev. egyház miért bocsát hatvan ezer sorjegyű forgalomba, holott csak 15 ezer — valóban ugyan 17 ezer — forint adósága terbeli? ezen nem annyira naiv mint pikkans kérdés az olvasó közönség értelme iránti tiszteletből tulajdonképen nem is kellene válaszolni, mert tudjuk, hogy arra még a leggyengébb ember is rögtön megadta a választ; de fel akarom tenni, hogy a kérdéső csakugyan annyira naiv, mennyire olyannak látszanak azok, hivatva érzem tehát magam a következő felvilágosítással szolgálni:

Hatvan ezer sorjegynek, tízezer-kérelomnek — három nyelven — hatvan játéktornok nyomtatása. a szétküldési jegyző. b. postakönyvek, legalább hatvan darab levélboríték beszerzése képvisel, egy hozzávetőleg, 600 forint; a fenti mennyiségű sorjegyek lebélyegezése, a beküldött könyvekből kivágatala és ezrenkénti beszerrendezése, levelekbe csomagolása, jegyző és postakönyvekbe iktatása néhány hónapig egy egész íródt foglalkoztat, legalább három emberrel, ez is képvisel szerény számításál 400 forint; 4500 nem hivatalos leveles szétküldési és sok esetben visszatérő postabélyeg képvisel, hogy sokat ne mondjak 700 forint; a kibocsátó sorjegyszámok 6000 példányban való ki-nyomatása a postai szétküldése 200 forint; a nyercemén-tyártyák 5000 forint a sorolási 10 százalék, melyet

ugyan elengedett a nagymélti ministerium, de melyet előre nem lehetett a költségvetésből kihagynunk, tess 3000 forint a így már előre tízezer forint kiadásra kellett számítaniunk.

Ha az egész hatvan ezer sorjegyű a jótékony-ságban gyakorlott egyházak és rokonértő egyesek meg-vettők volna vagy megvennék, a jelzett szétküldési fedezetlen felül maradna még 3000 forint. De nem tudja o skrupulizáló polgáriáram, hogy az egyház testületek, kiválólag pedig a protestánsok, már, hogy egy mond-jam, véralakotknál a egyházi elveknél fogva nem igen törék meg markukban a pénzt, hanem rögtön beo-fektetik kulturális célokra, s ebben, bizonyára mondhatom nem Losoncz volna az utolsó, mely esetben az a felesleg pénz ismét csak nemzeti közvagyonná lenne; más részről azonban tulajdon a sorjateklok króni-kájából egy eszet felhozni, hol a kibocsátott sorjegyek mind elkelték volna? a bizonyára nem a losonczai ev. egyházon fogja a jósora azon személyt megkérdeni, hogy valamennyi sorjegyének verőt szerezzen!

Már most, ha csupán 30,000 sorjegyű bocsátot-tunk volna forgalomba, a mi 15 ezer forintot képviselne, ebből is ki kellett volna nyercemén-tyártyákra 2600 forint adni; a sajtó és irodai költség lényegtelen valamivel, a postai költség pedig semmivel sem lett volna keve-sebb. Aszofelül a sorjegy eladási esélyek sem lettek volna kedvezőbbek, sőt a nyercemén-tyártyák kisebb értéke és kisebb száma miatt talán még rosszabbakká; kérdés, ha elkésett tanácsot előbb hozza és mi el-fogadjuk vala, vajjon miként nézett volna ki felelőse-ségük azzal a felszögdözött kulturális céllal szemben?

De hát az a bizonyos tanácsadó ur vagy felette naiv, vagy csak meg akart minket kedves nógrádi s más testvéreink szeméi előtt tréfolni. Uram, a szegén-ységnek is van büszkesége s különösen hátalan és indiscret dolog önhibájuk nélkül szenvedő testületek felett patogistatni el a trófa vagy gúny nyilait!

A kérdéses cikik második része jámbor hangú szemrehányás akar lenni azért, hogy a sorbizúsi idő elhalasztásával a sorjateklok hitélet rojtnak.

Ha valaha méltatlan volt egy vád, ugy ez bizo-nyára az Nemzetünk krónikájában sok van, mit meg nem történnék szeretnék tudni, de, miert legmolegabb fohászom száll a népek urához, azaz, hogy könnyítse meg ez évrnek népünk roskadozó vállaira nehezédő nyomorát. A multi százszorosra megmutatta, hogy e hazának gyermekei meghaladják anyagó testvéreik-nek kérelmét; de ez évben, egy remélt és ohasított áldás bekövetkezése előtt számítani megmentőstünkre, istenkiesítésre volna. Miként nem tudhatnk tehát sor-jatekengedélyünk kérelmezésekor a bekövetkezendő súlyos időket, ugy most a bekövetkezett nehéz napok s egy jobb jövőben helyezett reményünk parancsolta, hogy egy évi halasztástér kérelmezzünk, melyet meg is nyerni reményünk van.

Bármely esetben is az lehetne, de ezen eljárásunk most nem a sorjatek hitéletének kockázatára.

Holcs Danó,
lelkész.

Bácsa, február 24. 1880.

T. szerkesztő ur! Becsés lapjának 8-ik számában közölt bunsai levélben említett, önkényes, közbotrányt szerzett hídfelzodás nekem tulajdonítván, kéntelen- nek érzem magamat kijelenteni, hogy a bid nem általam, hanem Koch László ur a Zichy uradalom ispánja által eszközöltetett.

Biumenhal.

Böjti töprengések.

(A „Népbank” közgyűlése és a Vasárnap ünnepése. Az uszóra. A maskarai törvényellenesség. A losonczai sorjegyek.)

A balassa gyarmati „Népbank” nové pénzintézet, köztudomás szerint folyó február hó 29-én délelőtt to-

hát vasárnap tartja ez évi közgyűlést. E gyűlésen a részvényeseköl igen nagy mértékben érdekli fontos tárgyak ematézecre céloltatik, úgy az intéző körök, mint a részvényesek által, a menubilon németek a „kibirtok”-ok országos földhitelintézetével; mások a b. gyarmati „lakarék és hitelintézet” való egyesülést, s ismét mások az intézet megújultatását s a vagyon felosztását sürgetik. Hogy valami radikális győgyez- ről kell gondoskodni, az bizonyos, mert hogy a három intézet között legnagyobb tőkével rendelkező pénzinté- zet, részvényesek a legkisebb osztalékok adhatja csak, az eszálhatlan jele annak, hogy valami rohad Dániában!

Részemről, mint egyik részvényes, kíváncsot volna e fontos kérdésekhez hozzá azóllani, s így a közgyű- léseben érdekelmet képviselni a jogaimat gyakorolni, de o jogom gyakorlásától eltiltítottam, mert szerintem az úterkedés, mint nyilvános és nem elkerülhetetlen szétkaesés munka, Vasárnap az „Úr” napján nemcsak illetlen, erkölcsorontó, és törvénytelen (lásd az 1868. évi 53. t. cz. 19. §.) de ráam nézve lehetetlen is, mivel o napon ha hivatalos kötelességem nem kényseritene is, meggyőződésből kívánnék az istennek szolgálni!

Ez értelemű kérvénycmet, illetve a hozandó végtecsk elleni óvásomat a Népbank igazgatóságához benyújtot- tam, mily eredményre lesz? Vederem!

Az ellen azonban, végre valahára fel kell azóllalni, hogy a társulatok, a befolyásosabb körök conferentiaik és gyűléseiket sőt bíráskodásait egy idő óta rendszeren vasárnap tartják s ezzel a közönséget a templom látog- atásától és vallás erkölcsi nevelésétől magasztos cél- jától elvonják. Könyvemű indolentiából teszik e ezt, vagy szándékos gonasztól nem tudom, de tudom hogy o ferde irányú törekvés tömérdek társadalmi ba- jainknak a kátforrása.

A baj tagadhatatlanul igen sok a társadalomban, szerzett az egész országban! Itt, a vagyonát elpazs- tott uras — tisztelet a kivételnek! — reggeltől (per- dón déltől) mert neki ekkor virad) estig gyakorolja magát télen nyálmában a czéllővész íben, hogy adandó alkalommal, valamely hasznos polgári köthetesen, végig sérthesse s ráadásul biztos lövésével egész passzióval a más világra expedíálhassa. Ezt az aracet nem látai soha a templomban „elvből”; mert ott azt dörögő fülébe a vallás erkölcsi tanító, nepeztöröl, ne őlj, ha- nem dolgozz!

Amott „hol ma pénzért hólnap ingyen” léproca- logató motto mellett keverik a lelketlen „regalesok” a butító, lélek ölő s ideg tompító italokat, a torkok gőz- siklóján vándorol el a tudatlan erkölcsorontó nép udva- rából a szép „villás és „göndör” pár ökor, és a „tali- pános” ládából a takaros „viganó” s jön cserebe be- lyetto a rongyos adóképtelenség, hováott többé a leg- leleményesebb végrolajót a legfinomabb szerkesztő géppel sem lesz képes kipréselni egy árva forintot.

Amott a tudatlanság az uszóra szörnyetegeknek ezer kárt fojtogatása alatt vonaglik! Bizony hozhatna a „bon atyák” ezer meg ezer jó és rossz „törvényt, ha a kedély világa reuénytelen kietlen pusztasággá taro- latott le, a bajon nem lesz segítre „Az ország támasza talpkőre a tiszta erkölcs, mely ha megvész, Róma ledől s rabigába görbed.”

A sajtó-sajtó mint öddig, úgy ezután nem fogja győzni regisztrálni a vagyonbuktatokat, az önbizalom- kat remény hitet vesztett, ügyilkezők!

Nem volna o jobb a helyett, hogy a közönség mindeféle ezimen a templom látogatásától a vallás erkölcsi élote ucomsitésének magasztos céljától elvo- natik, az irányadóknak inkább jó példával előre menni, s ha itt vagy ott a templom utcán a pap ki nem elégít előadás miatt nem izlik, a hivattottnak társadalmi hasznos felolvasásokat rendezni? Tárgy van, quantum satis! Ilyen asztalom kíváltkép az uszóra.

Tudjuk hogy o rákfenét nem lehet kiirtani: a legdrakóibb szigorú törvénnel sem. De igen is lehet

TÁRCZA.

Az én titkom.

Van egy leány, kinek nevéti
Titek gyantán elhallgatom;
Kírdi a hír sokat beszél:
Mi szende s szép a hajdom.

Hogy háziass, munkás, szerény,
8 lánysai nem oly nagyok.
Miként azon leányok-é,
Kírdi az arca mástól ragyog.

Bovalljam-é leány neked?
Mi jól esett o hír nekem.
Kírdi sokan roszegtek:
Ehamvadott vagy nincs szívem.

Ne higj nekil hasznok és;
Mestersegük, s rajtam ök.
Kírdi még a pokol is,
Ha nem színtek örök társat.

Hát még a szív? ha renyhe nőp,
Kinek szerele is divat —
Akarja azt felgyújtani,
Hé láng helyett: tudod mit ad?

De te nem vagy csak kühl...
8 szívem híredre feldobog.
Hábr nem is találkoznak:
Sötétségtől rád gondolok.

Találkoznak; s oly birtatón
Mennyire rám kökény szemed,
Hogy szemeid szívében köröl:
Öröm, remény s emlékezet.

Kapossy István.

Haman és Esther.

Zsidó idyll Sacher Masochtól.

Ford. Luby Sándor.

2-ik folytatás és vége.

— No legyen hát czobolyprémes, de legyen bundád.

— Nire? gondold csak meg.

— Legyon hát csak egy kabátka, szőrrel bélelve, hogy többé ne fázzál.

Wilna Laktof mindent ballott a jó, résztvevő szívében titkon neveltet, s a falákak ismét ide-oda siettek, és Haman nagy orra minden ablakba bekuk- kant s karja benyúlt, a hová csak lehetett, s hatal- mába kerít o dolgokat, mikre Éliás prófétaának szük- sége volt. Winkelfeld zaibárs bódéja előtt egy pár piros házi csizma függött, miket egy nemesről szerzett; Haman, a nélkül, hogy sokat kérdezősködnék, magával vivé. A gardag Sprintze Veigelstocknak egy fekete atlasz kaftánt tulajdonított el, Freudenthal lányainál egy pár új cipőt s egy ruhát. De a prémes kabátka? Helyes, Zuckerapitz asszonyhoz az álarczos ifjak be- hatoltak volt a most techart ittak és áruccoltak, s a szép kaczer asszony menyétől disznított s bélélt ha- czabaikáit levette, s minthogy az ablak csak be volt támasztva, Wilna Laktof halaknak kinyitá s a kababaikát a székéről elvette.

Néhány perczrel később valami kopogtatott Esther ablakán.

— Ez ő, süttogott Tóbiás, nyisd föl neki.

Esther fölyitá az ablakot s aztán a kályba mögé futott s szeméit bezárta. Amint azokat ismét fölnyitá,

ott fekkdt a kaftán és kababák, a ruha, cipő és csizma.

— Tati! kiáltott, mindent hozott nekünk, a mit kívántunk. Bezárta az ablakot s vak atyjára felbuzta a meleg csizmát s a selyem kaftánt, s maga felbuzá a cipőt s a ruhát és belebujt Zuckerapitz asszony pompás kababáikájába.

— Mily szerencse! kiáltott a vak, te bizonyára ugy állsz most itt, mint egy hercegnő. Jöjj csak hozzám. S mert nem láthatta, remegő kezével — most örömtől remegött — végig simitá a kababáika bár- sonyát s a dagadó bélést. Ez czoboly, gyermekem, szolt csaknem megjedve, a jó Éliás próféta meghall- gatott engem, s hozott neked schuschan purimra czoboly. meuyéttel bélélt kabátot. Látod, mint szeret isten? És mert Éliás próféta nekünk oly sokat ajándékozott, hozzon gyermekemnek egy derék, szép fiatal férjet is.

Esther befogta atyjának száját.

— Légy csöndesen, tati, mert még különben el- tünik minden, oly csodásan, a mint jött.

Wilna Laktof azonban az ablakon át a szobáca- kába tekintett, s amint Esthert így állni látta a csinos ruhában és a pompás prémes kabátban, gondola: mily szép leányka, s oly derék, okos és tiszta szívű, miert ne találjon férjet? Esther pedig mosolygott és szolt:

— Tati, ki venne el engem, a kinek egy garasza sincs?

— Tudod mit, süttogott Tóbiás, meg kell kísér- tened szerencsédet, Estherka, és schuschan purimkor burkot vetned.

— Miért ne, kiáltott Esther nevetve, az utcára megyek, s burkot vetek egy férfinak, de ha valami

társadalmi utóp. Ha a lelkész a templomban, a jog és törvénytudás a hivatalos emberbarát felolvasásával fogja hirdetni az igazság reményét, ha minden érzéketlen ember undorral fordul el ezen, az állam életét elszívató piócák, ha a fajzat ki lesz egy időre tisztára a tisztességes emberek társaságából, akkor a jótét nyugalmának általános boldogító hajnala bizonyosan derengeni fog.

Azt halljuk, hogy „Herczföld” a „Nógrádi Lapokat” sajgó pörbe idéztette, azért, mert ez őt uszolásnak nevezte! No ez sem rossz! Megvagyok győződve, hogy a szerkesztő úr a megye területén 24 óra alatt óráshoz a kifogástalan élet értelmiség osztályából, ide érve derék honpolgárainak az izraeliták nagy részét is, több százra menő névjegyzéket, hol azok szivesen ki nyilatkoztak azt, hogy Herczföldet részint a közvélemény, részint egyéni keserves tapasztalat alapján az uszora rector professorának ismerik a vidéken. Tessék valamennyi sajgó pörbe fogni, legalább aztán a perköltségekre előbbiek és hasznos forgalomba jön a „szép” vagyon egy jelentékeny része.

A máskorai egyházban egy törvénytelenes papválasztás ejtetett meg, a losonci egyház által kibocsátott 60 ezer sorjegyző pedig sok a mecsa monda, ezekről ha a szerkesztő úr közérdeklőnek tartja, s mivel most kötelesek másfél szőlőitane — jövőre.

Ságy 1880. február 26.

Wladár Viktor.

A hontmegyei inségesek javára Ipolyagyon f. hó 7-én és 10-én rendezett táncvigalmak alkalmából tett fölfizetések, vagy adakozások névsorint: Dacsó Pál 10 frt, Gr. Chorinszky Igó 7 frt, Paczolay Elek 5 frt, Malocay Gáspár 3 frt, Verébly József 2 frt, Zaboraszy Antal 2 frt, Podhoraszy György 2 frt, Malocay Miklós 1 frt 50 kr, Kazinczy Gábor, Odry Miklós, Rettel Jenő, Hederváry Antal, Szoverényi József és Hefter Gyula 1—1 frt, Lestanyásky, Okolicsányi Gyula, Szokoly Károly, Stotter Gyula, Schiller Gábor, Herczeg Vincze, Martácz Ferencz, Winter Adolf, Hegedűs Károly, Haán Sándor, Engelhardt Lipót, Nedeczky Árpád és Luka Pál 50—50 kr, Paczolay Gyula és Eichenwald Lajos 1—1 frt 50 kr, Schiller Antal 4 frt, Winter Sándor és Elfer Adolf 3—3 frt 50 kr, Bruchner Ferencz 6 frt, Kerdli János, Berzenyi Dénes, Mosko Lajos és Forster Frigyes 2—2 frt. Mindössze: 74 frt.

Martácz Károly, Martácz Ferencz, Berzenyi Dénes, Hederváry Antal, Engelhardt Lipót, Sároly József, Hefter N., Winter Adolf és Feldmann Károly 1—1 frt, Drod János, Kohn Adolf és Weisberger József 50—50 kr, Winter Sándor 4 frt, Luczenbacher Pál és Elfer Adolf 2—2 frt. Összesen 20 frt 50 kr.

Hírek.

Hymen. Dr. Rajner Géza hontmegyei f. hó 10. és Ipolyagyi kórház orvos legközelebb eljegyzi Petrovay Felicie kisasszonyt, Vitaliss Mór székű bifánsz kollégium-doktorját. — Gianone Lajos f. napi és benczei bírtokos és haszonbérlet f. hó 22-én jegyezte el a szép Jarmiska Karolin kisasszonyt Pénczen. Az eljegyzés szép ünnepélyességgel ment végbe; a boldog pár olaját Korkáry Dániel úr, mint jóvendőbeli násznagy szép beszédben tolmácsolta, s a beszéd után történt meg a gyűrűváltás. A kedélyes vacsorán Velsér Andor ottani postamester emelt poharat a boldog pár egészségére.

Öreg lép a burokra s megfogódik, vagy egy olyan, a ki púpos? Nevetett s nevető tépet ki három szálát fénylő fekete hajából s burokká bogozta, miközben piros ajkai kabbalistikus szavakat mormoltak.

Wilna Laktef látta, a mint a burkot kötö s nevetve gondolt: „Várj csak, az egész Kibillo (közég) legvadabb madarát kell megfognod burkodba.”

S amint Esther a házól ovatosan kilépett, Haman falábairól már lehágott, kalapot, ruhát és orrot barátjának adott át, s a pillanatban, midőn Esther a burkot kiveté a kapuba féltékeny visszahúzódott, Wilna Laktef előjött, a burkot fölött állépett s meg volt fogva és Esther is vele, mert elfogta őt a kapuban, erői karjait a karcsú, remegő alak körül fonta s csókot nyomott piros ajkaira. Esther kiszabadítá magát és a lépcsőkön felmenekült.

Legközelebbi reggel Zuckerspitz asszony panaszkodott kacazabakájá miatt és Veigelstock kastánja s a zsebkész csizmái miatt, és Wilna Laktef megjelent s mindent megmagyarázott.

— En vettem el kacazabakáját a egy szegény leánynak adtam, mondá a szép kaczernek, és ő azt gondolja, hogy Elías proféta ajándékozta meg, de kegyed ismét birni fogja kacazabakáját.

— Nem! nem! kiáltott a szép nő, egy sem volt már egészen új. Ön jót tett helyettem és férjem vagyon nekem tjt.

S ép így járt a többiekkel, mert a szegényt megajándékozni, a hívő zsidónak mindig csak örömet okoz.

Az nap délelőtti pedig az öreg Wilna megjelent Fischthran Tóbiásnál és fia számára megkérte tőle Esibort.

Kinevezés. Braidschvert József úr, városunk szülötte, ki eddig a m. kir. ítélő tábla pótbírója volt, legközelebb a kir. tábla rendes bírájának nevezetett ki. Öszintén örülnék ezen megérdemelt előmenetelnek, melyből városunkra is háramlik egy kis dicsőség. — Madách Imre, derék alispánunk egyik tehetséges fia, a „Pesti biztositó” társulatához gyakornokul nevezetett ki.

Alarczos bál. Folyó hó 21-én a b. gyarmati kerékesedő segédek, a helybeli inségesek javára, a „Fekete sas” vendéglő tornioiben alarczos bált rendeztek, az alarczosok száma 20-ra tehető, s ezek között, néhány nagyon izléses domiút láttunk. A hangulat jó volt, s ezt Ház Rudi losonci kitűnő zene társulata folytonosan fokozá. A társaság a legjobb kedélyben csak reggel oazott azt. A tiszta jövedelem 26 frt 02 kr. Fölfizetések: N. N. 2 frt, Dr. Blau Ródog 1 frt, Kohn Adolf 1 frt, Bachár Gyula 1 frt, Aninger László 1 frt, Irányi József 1 frt, Felsenburg Ignác 1 frt, Gazdik Sándor 1 frt, Himmler Adolf 1 frt, Aninger Gyula 1 frt, összesen 11 frt; melyhez hozzá véve a fenti jövedelmet, Tiszadarné ő nagykának, mint a vereskereszt egyet előkének adatott át, azon kéressel, hogy azt a helybeli inségesek közt vallás különbség nélkül, belátása szerint ossza szét. (B. Gy.)

A b. gyarmati takarékpénztár 1879. évi nyomreményéből következőleg osztotta fel jötekegyezésekre cső 5 százalékos összegét: u. m. az országos honvédmunkára 30 frt, a b. gyarmati tüzoltó egyletre 10 frt, kórházra 80 frt, polgári iskolára 100 frt, kisdóvára 60 frt, állami iskola segély-alapjára 20 frt, városi árvákra 55 frt 8 krt.

Igen olesón biztosit most a magyar francia biztositó társulat tüzvész ellen, melynek azonfelül hogy díjtételei az eddigi bizt. társulatoknál olesőbbak s már az ötödik évet biztositja ingyen. A társaság pártalan nagy alapítókéjével a közönségnek elég garanciát nyújt (Ügyünk Felsenburg Henrik B. Gyarmaton) Melegem ajánljuk a n. é. közönség b. figyelmébe.

Non panem sed Circusus! Ezt mondta Hontban Szalatnya községe, a közg. hatóság midőn Szalatnyán szintén, mint oly helyen, hol inségesek összerattak, a lefolyt farsangon eltöltötte a táncot. Azonban a közg. táncgyűlés lakói visszaküldve a megyétől már kiküldött listát, bejelentek, hogy ők majd elartják maguk inségesiket s ezzel — táncra kerékedtek! ...

Kovács Ferenéz losonci kir. közjegyző úr kis fiacskája 6 napokban elhalálozott. A kedves gyermek, ki korán jártozta le gyermek jótételeit, balálával mély bánatot okozott szerető szülőinek: A gondviselés enyhítése a bánatos szülők nehéz fájdalmát.

Halálozás. Mohorán Krigovszky Mária úrbölgy folyó hó 22-én temetettett el közérsvét mellett. Belső hamvaira!

A cs. kir. hadügyi minisztérium elrendelte az ez idei fegyvergyakorlat megtartását. Minden tartalékos tiszt az 1. és 2. kiképzés alkalmával, a 3. kiképzés alkalmával pedig őszszel tartozik leróni. A legénység részére a fegyvergyakorlatok megkezdésének határideje még nincs tudatva, valószínűleg mint eddig, egy most is május 15-én lesz. Az idei gyakorlathoz behiva lesznek: 1., az 1871. és 1875. évben besorozott egy éves önkéntesekből lett tartalékos tisztek, 2., azon tartalékos tisztek és egy éves önkéntesek, kik a tényleges egy évi szolgálatot oly hosszú időre halasztották, hogy ennek befejezése után kevesebb, mint 7 évet tölthetnek csak a tartalékban, 3., az őszszel 1871. 1873. és 1875. évben besorozott legénység, 4., azon őszszel legénység, kik csupán csak a 8. heit kiképzésben részesültek, mint önálló gazdák, tanítók stb. A gyakorlatok alól felmentettek: a 2. kiképzésben érintettek kivételével azon tartalékos tisztek és katonák, kik az 1879. évi részletes mozgósítás alkalmából tényleges szolgálatban állottak, s azok, kik ezen alkalomból a rendes szolgálati időn túl tovább is tényleges szolgálatban vissza tartattak. A szekerész csapat fegyvergyakorlata csak őszszel lesz, azonban ennek kezdete és tartama még nincs meghatározva.

Öngyilkosság és öngyilkossági kísérlet. Bizonys Szirotim György csali lakos elbűcsűsven család-jától, B. Gyarmatra jött, hogy itt valami módon véget vessen zaklatott életének. Itt azonban meggondolván a dolgot, szándékától elállt, s egyből apró bolmi be vásárlása után azzal az elhatározott szándékkal indult hazafelé, hogy még az egyszer „pardont” ad életének. Csak mikor az Ipoly kisbúdjára ért, akkor kezdett habozni a lét és nem lét felett, végre erő elszántasággal beugrott az Ipolyba, a torlódó jegék közé, s ott találta halálát. A városi rendőrségnek sikerült a holtat még az órában kihuzni, s miután azt, Dr. Felsenburg Ferencz felboncolta, még az nap eltemetettett.

— Zaborán egy Toldi nevezetű földműves felkötötte magát a kamra gerendájára, azonban felesége elég korán tört be a kamrába s elvágta a majdan halált okozó kötelet.

Gyilkosság. Patakon két szélér ember bosszúból kapakkal verte főbe bizonyos Kovács nevű földművest. A hivatalos boncolás f. hó 25-én eszközteltett Jakóbics József albiró jelenlétében Dr. Felsenburg és Dr. Grünbaum orvos urak által.

Új zeneművek. Táboraszy és Parsch zeneműke reskedésében Budapeston megjelent: Nyolcs eredeti dal. (Blaháné Lujza úrbölgynek ajánlva). 1. Galambpósta. 2. Jaj istenem. 3. Házmester. 4. Leányálem. 5. Falu végén. 6. Bára bajol. 7. Kis gyöngy patak. 8. Főnn a lombos épekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön) írta: Allaga Géza. („Szerettek én” „Befuta az utat” szerzője).

Rendőri hír. Litavszky Mária Szecziyében és B. Gyarmaton több idut becsapolott s jó pénzen árul gatta B. Gyarmaton; azonban f. hó 25-én rajta vettett letetlen; mert a családtagyének elcsípték.

Érdekes végtárgyalás volt pénteken a b. gyarmati kir. törvényszék tanácsstermében. Vádoltak pad-ján tilt Mákos Pál székely lakos, ki azzal volt terhelve, hogy nejt házi csivodás közben egy vigyázatlan titás megölte. Védő ügyvéd volt Heményi Károly úr, lapunk tisztelt munkálisa. Vádolt, két nagy leánya és fia által környezve, töredelmes vallomást tett a törvényszék előtt; védő ügyvéd pedig szemben a köz-vádoló dr. Melichor Ferencz úr szigorú érvelésével, iparkodott a boncolási jegyzőkönyv alapján beigazolni, miszerint Mákosné régtől elhunytja nem a jelentkező ten tita, de egy rég elhanyagolt vese baj, illetőleg a veseér felgyulladás folytán következett be. A törvényszék tárgyalás folyamán szakított: dr. Heksch, Prihli és Grünbaum orvos urak véleményének meghallgatását rendelte el, s a bizonyítási eljárás befejezése után a vádoltat az emberölés bűnvádjá alól tényálladék hiányából felmentette.

Rövidhírek. A nap tavaszi meleggel pillantott f. hó 25-én a földtekére. Üdvözljük! — Plachy József főszolgabíró és Maró György eszembiznos urak semmisen nyilvánítták azon nyilatkozatukat, melyet Sárogy M. Jánosnak adtak — a Beke István és S. M. J. közötti ügyben. — A b. gyarmati nép-bank közgyűlése ma vasárnap tartott meg. Wladár Viktor székely lelkész úr s egyik részvényes órást terjesztett be a vasárnapi bátnapra ellen. — A losonci tak. és hitelbank tagnap f. hó 28-án tartotta közgyűlést. — A b. gyarmati dalegyret vagyon egy csinos és meglehetősen jó zongorával aszaporodott. Mint halljuk, az egyet aprilis havában nagyobbért dal, estélyt rend. — Herczföld Aron és fia lapunk ellen a jan. 4-én közölt „Herczföldiada” című cikk miatt, melyben csekély különbséggel egy amint ellen, eladott Bittera Béla móbora földbírtokos ellen, közmegeztet érdemlő viselt dolgai. — sajtóport indított, hitetlőg azt, mert „Herczföldiada” szavazott el. Csak nem nevezettük: „Herczföldiada” szavazott el. Csak nem nevezettük: „Herczföldiada” szavazott el.

Két nevezetes sajtóhiba, még pedig a legérdekesebb rovatban, a „Hymen” rovatban. Ugyanis Paczolay Gyula úr Hont-megye t. aljegyzőjének Liebstöki Antónia úrbölgygel megtartott boldog eljegyzésének kiigazolásánál a bekiadó azt a valótlán „jelző” használta, hogy a nevezett úrbölgy Liebstöki Károly cs. kir. őrnagy úr „fogadó tit leánya” lenne. Minthogy Liebstöki Antónia úrbölgy Liebstöki Károlynak nem fogadó, de fér-vén és leánya; azzal azonnal nemzeti hírszolgát, s még egyszer minden jót kívánni a boldog jegyeseknek. Ugyancsak roppant hibát követett el az igen t. újdonság ár, midőn Strajzinger Emma kisasszonyt Rosenbaum Zeigmond úr helyett, Rosenbaum Ignác úrral eljegyezték; tudva azt, hogy Rosenbaum Ignác úrnak eszembiznos sine valakivel házassági viszonyt köti, meglevén eljegyzve kedves feleségével és szűz gyermekeivel. Nem kell megjegyeztünk, hogy a bekiadó és t. újdonság urakat ezen minket is mélyen bosszantó könyes sajtóhibákért komolyan rend-rentasítottak. Tudva azonban azt, hogy a t. párok ezen sajtó-hibák dacára is boldogok maradnak, a bekiadóknak nem rom-akarattól tett eme hibát ezen helyreigazítással kiigazítottuk nekik híszük.

Szerkesztői üzenet.

Steiner Gábor. A b. gyarm. áll. lak. gondnoksági jegyzőjének. Kérem küldje be az iskolai gondnokságának a megye tisztelettel lapjára vonatkozó határozatát, o. y. kérem, hogy a lap beérte ugyan sok kellemetlen cikk közlését feleslegesen tilt. De morális nihil. — R. J. úrnak. Igazolja be, hogy én irta a csinos költőment-e mert alapos költőlynek támadt. — Losoncz Dr. P. S. úrnak. Küldjék a nyerevény tárgyakat, mert a gyarmatiak társulatának.

Kelende szerkesztő

Horváth Danó.

A b. gyarmati takarékpénztárnál

1880. évi márczius 1-től kezdve a váltók, jelzálogok és elsőlegok utáni kamattal 8 %

As igazgatóság.

A Kubinyi Ferencz oszódó-megéhez tartozó kővári, ipolykassai és bulogi ingatlanoknak egy évre terjedő haszonbérbe adása a csődválazástmány által elrendeltetvén, felhivatnak mid-azok, kik ezen ingatlanokat haszonbérbe venni kívánják, miszerint az 1880. évi mártius 7-én d. u. 2 órákor Kőváron tartandó nyilvános árverésen megjelenni, esetleg 600 frt bétámpénzzel ellátott ajánlataikat 1880. mártius 6-ig Lipsey Soma tőmegmondnok orvos beki-deni azíreskedjenek.

A részletes feltételek Ipolyagyon Sághy Bend és Lipsey Soma ügyvéd uraknál, — B. Gyarmaton pedig Schlesinger Mor ügyvéd úrnál megtekinthetők.

H I R D E T É S E K.

Tisztelt közönség !

Ezennel bátor vagyok a t. közönséget tiszteletteljesen értesíteni, miszerint a már 1822-ik év óta fennálló (tehát e birodalomban első és legrégebb) élet-, tűz- és jégkárbiztosító intézet, a

„Triesti Azienda Assicuratrice“

által b.-gyarmati főügynökkévé választatván, általam a nevezett biztosítóintézet nevében mindenféle biztosítások a legjutányosabb árak és feltételek mellett elvállaltatnak.

Mély tisztelettel

Stiller Jónás,

b.-gyarmati kereskedő és az „Azienda Assicuratrice“ biztosítóintézet
nógrádmegyei főügynöke.

3-2

500 mázsa elsőrendű széna, 500 mázsa tisztabuza szalma

Szécsényben egy egészben mint kisebb részletekben alólított gazdaságban eladatik. Venni szándékosok alólítottai jelentkezzenek.

3-3

Ruszkó Antal

Eladó esetleg bérbeadandó ház.

Losoncban a buzapiacson, a Horváth László-féle földszinti ház bármely perczben szabadkézből eladó, esetleg bérbeadandó. Bővebb értesítést ad B.-Gyarmaton Horváth László megyei árvaszéki számvevő. 6-1

Eladó birtok.

Kis-Liberecén (1800 □ éllel számítva) egy 309 holdat terő, beltelek, lakház, gazdasági épületekkel felszerelt birtok-eladó. Ezen ingatlan jól mivel szántó föld, rét, legelő és eszerendéből áll. Folyó évi május 31-ig zárt ajánlatokat elfogad a szerkesztőség. 2-1

Majdnem ajándékozva !

Az „Egyesült britania-üzletgyár“ tömegesnek-ságától átvett órási raktár, elvállalt nagy fizetési kötelezettségek és a helyiségek teljes kiürítése miatt 75 perczenttel a bevételei árán alól eladatik, tehát majdnem ajándékozatik. — Csak 7 ft 25 kr-ért, tehát a munkadíj értékeknél alól feleért, a következő legfinomabb és legjobb britania-üzlet-szervíz kapható (mely eselött 35 forintba került) ugyanis:

- 6 darab asztalka, angol asztalpengével.
- 6 darab valódi angol, britania-üzlet villa.
- 6 darab masszív britania-üzlet evőkanál.
- 6 darab legfinomabb britania-üzlet kávé kanál.
- 1 darab nehéz britania-üzlet levesmerő kanál.
- 1 darab masszív britania-üzlet tejmerő kanál.
- 6 darab finom ciselált kávépálcica.
- 6 darab élellyő kávépálcica.
- 2 darab szép masszív tejszűrő.
- 3 darab díszes finom cukorkálca.
- 1 darab díszes bors- vagy cukorkatartó.
- 1 darab finom britania-üzlet theaszűrő.
- 2 darab hatást keltő brit. üzlet szalaggyertyatartó.

42 darab. Magasrendűek utáncél. vagy az ér-
előleges beküldése mellett fogantatottatnak az
Egyesült britania-üzletgyár raktár által
Bécs, II. Ustere Dofnstrasse 43. 6-3

ELADÓ HÁZ.

B.-Gyarmaton a Fő-utczában, a zárda-épület tűzomszódáságában 658. szám alatti ház szabadkézből, jutányos áron eladó. Esetleg abban a volt czukrázsza helyiség, mely 8 szobából, egy konyha és éléskamrából áll, bérbeadandó.

Ugyancsak a Fehérhegyen egy szőlő s a hozzátartozó pincze eladó.

A Főutczában a Berczeller Vilmos-féle ház emeleti lakosztálya bérbeadandó.

Az eladás és bérletek iránt bővebb érte-
sítést ad

Berczeller Vilmos,
háztulajdonos.

3-3

A „Magyar-francia biztosító részvény-társaság“ melynek husz millió frankot azaz nyolcz millió arany forintot

terő alaptőkéjéből a részvényesek által tiz millió frank azaz négy millió arany forint legott a készpénzben befizetett és részint a főváros legelső pénzintézeténél, részint magyar állami értékpapirokban és elsőbbségekben helyeztetett el, f. évi október 14-én tartott közgyűlésen megalakulván, ugyan e közgyűlés által a társaság vezetésének élére elnökül: Bittó István, alelnökül: báró Bánhidy Béla és Bontoux Jenő, vezérigazgatóul: Moskovicz Lajos urak választattak meg.

Biztosít pedig a társaság:

- a) tűzveszély és robbanás által okozott károk ellen;
- b) jégkárok ellen;
- c) szárazon vagy vizen szállított javak károsodása ellen;
- d) az ember életére minden ismert módozat szerint.

Nem alakult még biztosító társaság mindez ideig a monarchiában, mely a biztosító közönségnek annyi biztosítékot nyújtott volna, mint a mennyit e társaság, ez ideig páratlan nagyságu alaptőkéjével, mindjárt kezdetben nyújtani képes. Ugyanazért, midőn alólított igazgatóság kifejezést ad azon reménynek, hogy a közönség teljes bizalmával fogja ezen új hazai biztosító intézetet megtisztelni, igéri egyszeremind, miszerint a társaság üzletvitelére a méltányosság, pontosság és legszigorúbb becsületesség minden követelményének mindenkor és teljesen meg fog felelni, a díjtételek megszabásánál pedig kellő tekintettel lesz a verseny jogosult követelményeire.

A szervezkedés országazerte teljes erővel megindulván, bővebb felvilágosítások a felállított ügynökségek által készen adnak; ugyanez ügynökségek fel vannak hatalmazva egyszeremind ajánlatok átvételére is.

Budapest, 1879. deczember havában.

A magyar-francia biztosító részvény-társaság igazgatósága.

Ügynökség Balassa-Gyarmaton Felsenburg Henrik-nél.

13-9